

Zaterdagbijlage van het Antilliaans Dagblad

ZATERDAG 11 AUGUSTUS 2012

PAIN TO RELAX

DE PORTUGESE GEMEENSCHAP OP CURAÇAO

VERDER: OVER LEVEN - AUTO - DIGITAAL - STRIP -
MILIEU & TECHNIEK - PUZZELS - ENTERTAINMENT ETC.

Paint to relax

Een nieuw idee, vol energie uitgewerkt, omdat er vraag naar is: schilderen voor volwassenen. Schilderes Nena Sanchez wordt enthousiast als zij over haar nieuwste onderneming vertelt: „Ik heb nooit gedacht dat ik nog eens lerares zou worden. Ik heb er wel ‘feeling’ voor om mensen te helpen en te laten zien hoe leuk het is om te schilderen. Mijn doel is dan ook schilderen met mensen, die behoefte hebben aan invulling van hun tijd en behoefte hebben aan wat ontspanning. Het is een sociaal gebeuren, omdat ik mijn lessen in groepsverband geef. Het is de kunst om te leren ontspannen en je te leren overgeven aan het proces. Ik vraag me daarbij af: ‘what can I do for you?’ Ik heb nu de ervaring met twee workshops en de derde is in aantocht.”

Door Agnes van Bergen

Sanchez is autodidact en zit al twaalf jaar in Landhuis Jan Kok. Zij heeft Jan Kok altijd gezien als een ideale plek voor een ‘gallery’. Via Monumentenzorg heeft zij de kans gekregen om er te gaan schilderen. Het hele huis is één grote showroom geworden, met diverse leuke hoekjes. Een greep uit haar collectie: prachtige schilderijen in verschillende groottes en voor de toeristen snuisterijen, met de bekende Sanchez-schilderingen versierd, kaarten en kalenders. In de kelder met indrukwekkende muurschilderingen, staat een kan met limoenwater klaar of koffie en thee met een koekje. Ook daar is de inrichting de moeite waard om te bezichtigen.

Maar er moest meer gebeuren. Het karakteristieke landschap er omheen, met het prachtige uitzicht op de zoutpannen en de flamingo's moest betrokken worden bij het geheel. Immens grote en kleurrijke beelden heeft Sanchez ontworpen om de tuin te sieren. Hier worden de workshops gegeven: in de open natuur. Een ‘open air studio’ in de tuin geeft volgens Sanchez een relaxte sfeer en komt spiritueel en vredig over. Soms onder een geïmproviseerd afdakje op het binnenplein tussen het landhuis en de schuur, om zon of regen te weren. Klassieke muziek, bescheiden op de achtergrond, compleetert het geheel van serene rust. Bij toeval heeft Sanchez twee Cubaanse artiesten ontmoet - Wilfred Garcia Reyes en Angel Luis de la Rosa Gonzalez - die haar vanaf het begin met de opzet hebben geholpen. Beiden hebben zeven jaar kunstacademie achter de rug en beheersen alle technieken, onder andere beeldhouwen, keramiek, werken met olieverf en portretschilderen. Er moesten geschikte teken tafels komen om professioneel te kunnen werken. Wilfred blijft niet alleen artistiek te zijn, maar is ook heel handig en heeft een timmermansoog. Hij heeft de vernuftige werkzels ontworpen en in elkaar gezet, 32 in getal. Beide heren assisteren Sanchez bij de workshops: zetten alle benodigdheden klaar en delen tekenmateriaal en verf uit om met de groepen aan de slag te kunnen gaan. ‘Zelf loopt zij rond om aanwijzingen te geven en te sturen. Ook haar zus Ana is als gastvrouw aanwezig. Zij houdt tevens het binnengebeuren in de gaten als Nena buiten de cursisten begeleidt. Begin juli heeft zij met een groep landskinderen geoefend. Dat is goed uitpak. Iedereen was enthousiast. Daarna volgde een groep toeristen. Allen dames uit Amerika, waarvan de echtgenoten zaken hadden af te handelen. Overigens kwamen zij van origine uit verschillende delen van de wereld. Zij hebben het als een unicum ervaren.

Sanchez: „Het is fijn om buitenlandse mensen te ontmoeten, maar mijn doelgroep ligt zeer zeker op Curaçao. Ik wil mensen met andere ogen leren kijken naar een schilderij. Ik wil hen laten zien dat iedereen min of meer aanleg heeft. Je hoeft niet per se een rechte lijn te kunnen trekken. Het is altijd goed wat je doet. Het belangrijkste is, dat je het voor je plezier doet. Mijn workshop heet dan ook ‘Paint to relax’. Ik weet het uit eigen ervaring. Als ik erg gestrest ben en niet kan slapen, neem ik mijn penseel en verf. Na een paar uur ben ik al mijn stress kwijt op een heel gezonde manier. Dat kan art voor ons doen. Professionele ‘art teachers’ helpen mij bij de uitvoering. In de toekomst hoop ik nog een professionele kunstenaar aan te trekken, die les kan geven. Ikzelf ben autodidact en heb me bepaald tot schilderen met acryl. Ik vind bij voorbeeld beeldhouwen ook leuk, maar mijn passie is toch schilderen. Mijn karakteristieke stijl heb ik met de jaren geperfectioneerd. Ik wil op mijn manier laten zien dat schilderen voor mij

een vriend is, een medicijn. Niemand zal tegen je zeggen dat je perfect moet zijn. Dat hoeft je ook niet te zijn. Zo is het schilderen niet alleen ideaal voor gepensioneerden, maar ook voor een ‘corporate event’, waarbij de mensen na afloop of tussendoor kunnen afreageren en weer opladen. Ik focus op dertigplussers en ouder. Ik denk dat dat mijn doelgroep is; meer dan kinderen. Ik ben juist door deze groep mensen gevraagd.

Vroeger had ik er te weinig tijd voor. Ik heb mijn ‘gallery’ in Bloempot en op de luchthaven gesloten om hiervoor tijd vrij te maken. Ik ben een blij en gelukkig mens nu ik hiermee begonnen ben en mensen de gelegenheid bied om te komen schilderen. Ieder krijgt van mij een persoonlijke koker om z'n spullen in te bewaren, evenals een stuk schilderpapier voor acryl, penseel en verf. Acrylverf biedt een groot scala aan kleuren. Er zijn 38 verschillende kleuren, die je zo vanuit de tube kunt gebruiken en het materiaal is simpel

schoon te maken. Alle werkstukken mogen na afloop mee naar huis genomen worden. Om les te geven aan grotere groepen, geef ik instructies en richtlijnen aan de hand van een voorbeeld. Die basis is nodig als je voor het eerst een penseel in de hand krijgt. Men kan iets maken naar voorbeeld van mij, of naar eigen fantasie. Maar geef het gerust je eigen fantasie als je het aandurf. Wil je verder, dan heb ik personen die je kunnen begeleiden. Mijn doel is dat mensen het schilderen appreciëren en accepteren als vriend. Net zoals golven, tennis of bruiden, kan je ook gaan schilderen. Eigenlijk is het veel gemakkelijker om te leren schilderen dan bij voorbeeld te leren golven of briden. Bovendien kan je het alleen doen, als je dat wilt. Schilderen is een anti-stressmiddel en kan een remedie zijn tegen depressie en eenzaamheid.”

Rond het landhuis is een prachtige, natuurlijke ruimte die Sanchez te bieden heeft en waar dit alles mogelijk is. Na afloop wordt er nageschilderd, maar met een eigen ‘touch’.

Naast een van haar beelden, vervaardigd van een soort beton, toont Sanchez hoe immens groot zij zijn.

FOTO'S AGNES VAN BERGEN

De charmante Evilyn Isei Raphaël laat zich graag Linchi noemen.

Duidelijk is te constateren de eigen inbreng van de cursisten. De handige schildersezels, vervaardigd door Wilfredo Garcia Reyes, kunnen in- en uitgeklapt worden.

FOTO NENA SANCHEZ

Drie enthousiaste dames van het eerste experiment showen hun werkstuk.

FOTO NENA SANCHEZ

Een overzicht van de allereerste cursisten, een groep landskinderen.

FOTO NENA SANCHEZ

Op haar geëigende manier schenkt Sanchez aan ieder persoonlijke aandacht.

Er wordt nageschilderd, maar met een eigen ‘touch’.

De Cubaanse kunstenaars Wilfredo Garcia Reyes (links) en Angel Luis de la Rosa Gonzalez.